

Kopia av yttrande från Tolkkentralen, SSPO, sänt till produktionsstyrelsen den 17 maj 2002

Yttrande gällande formerna för auktorisation av teckenspråkstolkare och förutsättningar för auktorisation när det gäller dövblindtolkning och vuxendövtolkning.

Jag har följt processen gällande Kammarkollegiets uppdrag från regeringen och tagit del av den löpande dokumentationen.

Tolkutbildningen för tolkar för döva och dövblinda är förlagd till folkhögskola med medel som fördelas av TÖI, Tolkk- och översättarinstitutet.

Den första tolkutbildningen för teckenspråkstolkare var förlagd på Sveriges Dövas Riksförbunds egen kursgård, då Carlborgsons gård, idag Västanviks folkhögskola. Den miljön var en bra grogrund för blivande tolkar eftersom döva personer som läste olika linjer på skolan och tolkeleverna kunde träffas och utbyta språkliga erfarenheter. I takt med utvidgning av teckenspråksläroinutbildning, teckenspråkskurser startade flera andra folkhögskolor i landet tolkutbildning med likvärdig kvalitet. Nackdelen med förläggning av tolkutbildning till folkhögskola har varit att tolkelevernas tolkningsförmåga och realia-kunskaper inte fått bedömas eftersom en folkhögskola inte får ge betyg. Den nyutbildade tolken får inte heller något bevis för sina inhämtade kunskaper vilket kan leda till en osäkerhet för tolken. Alla tolkar har därigenom blivit föremål för subjektiva bedömningar från olika håll vilket inte är tillfredsställande.

Idag då vi ska anställa tolkar till landets tolkcentraler får vi ofta som referenter arbetssökande tolkars fd arbetsplatser och tolkutbildningens lärare. Att vara lärare och också ge referens för sin fd elev är en roll som kan vara oförenlig.

Eftersom det varit på detta sätt genom alla år tolkar utbildats ser vi fram emot att det blir en auktorisation för teckenspråkstolkare i första skedet, därefter förhoppningsvis övriga tolkkategorier.

Rigmor Hedenström, tolkgruppchef